

יגדיל תורה

חברת לזמדי ש"ס

לחיזוק לימוד
הדף היומי

בס"ד

טעימה שבועית בלימוד הדף היומי

נושג גלמודי, מהנלמד כפרש דהרי

גידול עדרים של בני פקועות כדי להנצל מאיסורים

מתני' השוחט את הבהמה ומצא בה בן שמנה חי או מת או בן תשעה מת קורעו ומוציא את דמו מצא בן תשעה חי מעון שחיטה וחייב באותו ואת בנו דברי ר"מ וחכמים אומרים שחיטת אמו מטהרתו... חולין ע"ל.

בסוגייתנו מבואר שבן פקועה הבא על בת פקועה הולד הנולד מהם יש עליו כל דיני בן פקועה, וצריכה שחיטה רק מדרבנן ואין הטריפות פוסלות בה, וכן אם יגדלו עדרים מהבני פקועות, דהיינו שגם הזכרים והנקיבות יהיו בני פקועות, הרי הוולדות שלהם עד סוף כל הדורות יהיו פטורים משחיטה מן התורה, וגם אם יהיו טריפות יהיו מותרים באכילה וכן נפסק בשולחן ערוך (יו"ד סי' יג ס"ב).

בשו"ת שבט הלוי (ח"ח סי' קעח) נשאל שכידוע יש כמה חשישות בשחיטות ובדיקת הריאה, ולמה לא נגדל עדרים של בני פקועות ושחיטתם היא רק מדרבנן, והטריפות אינה פוסלת בהם.

והשיב שאין כהיום חשישות בשחיטה יותר מאשר היו בדורות הקודמים, ושנית שזה רצון הבורא ב"ה שינהוג שחיטה מן התורה ושינהגו בה על פי הלכה, ויש מצוה שאדם יפריש עצמו מחשש איסור, וכמו שכתוב (ויקרא יא מז) 'להבדיל בין הטמא ובין הטהור, ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל', ופירש רש"י שההבדלה היא בין נשחט חציו של קנה לנשחט רובו. ובין שנולדו בה סימני טריפה כשירה, לשנולדו בה סימני טריפה פסולה. והכל היא בגדר מצוה, וחלילה להרהר על המסורה שלנו שאפשר לנו להעמיד דת כפי הנמסר מדור דור. (ועיי' בשו"ת משנה הלכות (חט"ז סי' קל))